Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8328
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

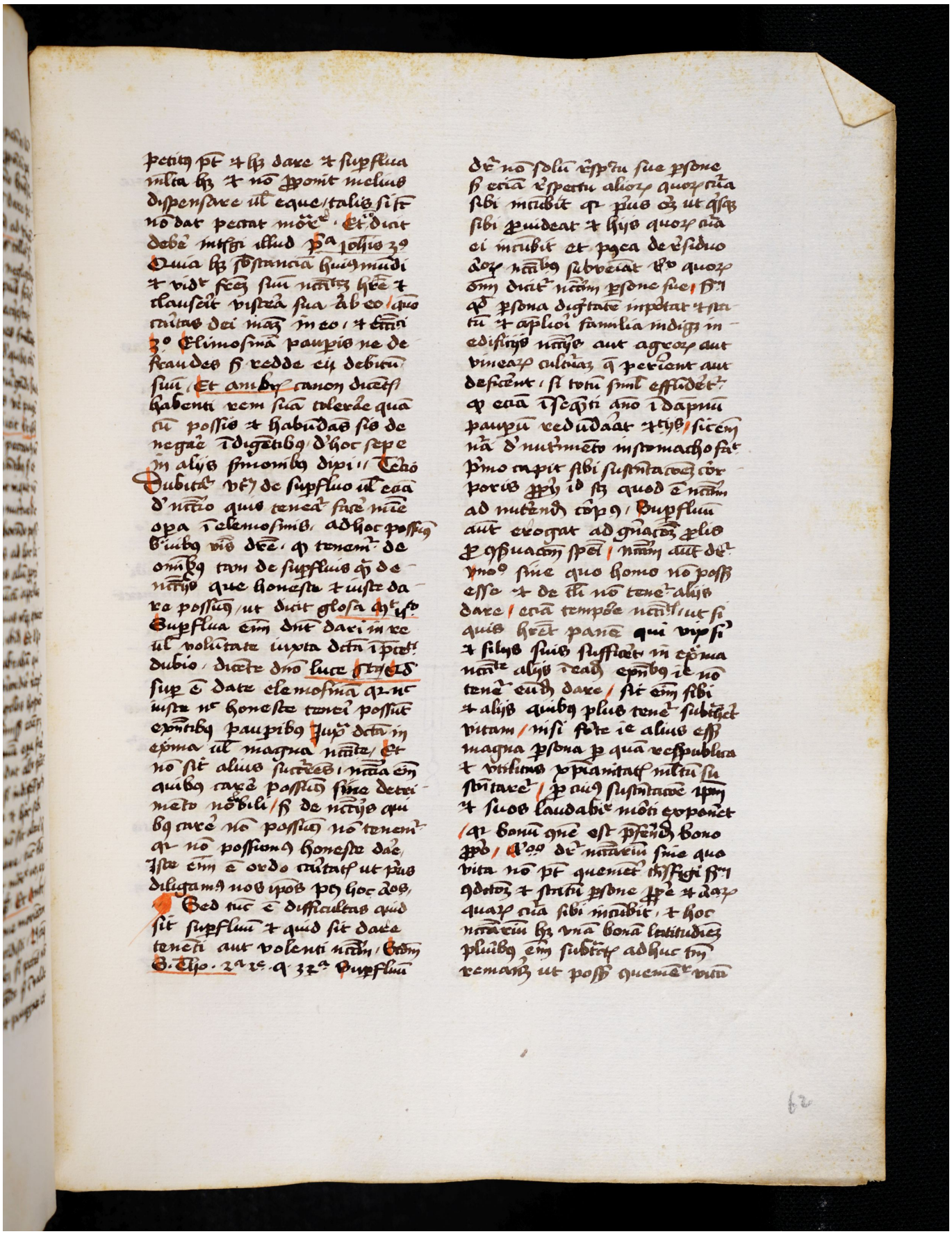

petitq pt ⁊ hz dare ⁊ supflua
mlta hz ⁊ nõ ꝓmit melius
dispensare ul eque/talis si ſ
no dat peccat mõrĕ. Et dicit
debẹ mtsti illud ꝓ ꝓhis 3o
Quia hz sostancia huius mudi
⁊ vidt fratrẹ suũ nẽtẹ egẹ ⁊
clauserit viscera sua ab eo/quo
caritas dei maz in eo/ ⁊ ẽmi
3o Elimosinã pauperis ne de
fraudes sed redde ei debitũ
suũ. Et ambr. canon dicit/
habenti rem sua tolerare qua
tu possis ⁊ habundas sic de
negare idigentibq d'hoc sepe
in alis sanctis dicit// Tcho
Dubitẹ vẹ de supfluo ul eca
d'nẹtio quis teneat fare mte
opa ielemosinis. ad hoc possũt
b'ubq vis dre. q tenemur de
omnibq tam de supfluis q de
nẹtijs que honeste ⁊ iuste da
re possũt/ ut dicit glosa q'ꝗ
Supflua enim dnt dari in re
ul solicitare iuxta dcta i pte
dubio/ dicẹte dno luce 11/ ꝛ
sup e dare elemosina qr nc
iuste nc honeste tenẽ possũt
omnibq pauperibq Juxta dcta in
cõma ul magna mtẹ/ Et
no sit alius succrs/ nma enim
quibq carere possũt sine detri
mẹto nõbili/ sed de nẹtijs qui
bq carere nõ possũt nõ tenemur
qr nõ possunt honeste dare
Iste enim e ordo caritatis ut plus
diligamus nos ipos pter hoc aos.
Sed nc e difficultas quid
sit supflum ⁊ quid sit dare
tenẹti aut volenti nẹtẹ/ Ꝛõm
8. Tho. 2ae. q 32a Supflum

dẹ no solũ ẹspẹtu sue psone
sed etiã ẹspẹtu alioꝝ quoꝝ cura
sibi mtibit qr plus oz ut ascẹ
sibi puideat ⁊ hijs quoꝝ cura
ei mtibit et pgea de ẹsidio
aoꝝ nẹtibq subveniat ꝗ quoꝝ
omm dicit nẹtẹm psone sue/ sed
qꝗ psona digitate impetrat ⁊ spẹ
tu ⁊ apliori familia indigẹ in
edifijs nẹtijs aut agroꝝ aut
vineaꝝ culturaꝝ q pereant aut
deficẹnt/ si totũ sunt effudẹt
q eca iscẹti ano i dapnũ
pauperũ redudaat ⁊ tijs/ sicẹm
nã d'nutrimẹto in stomacho fit
primo capit sibi sustentacõẹ cor
poris ꝓpter id sz quod e nẹtẹm
ad nutrẹndũ corpq/ Supflum
aut erogat ad gnẹtẹ plus
ꝗ ꝗsuetũ spẹi/ nẹtẹm aut dẹ
primo sine quo homo no possit
esse ⁊ de illi no tenẹt alijs
dare/ etiã tempẹ nẹtẹ/ ut si
quis habẹt panẹ qui vtꝗ si
⁊ filijs suis sufficẹt in cõma
nẹtẹ alijs ẹcad cõmbq ie no
tenẹt eũdẹ dare/ sit enim sibi
⁊ alijs quibq plus tenẹt subtrahẹt
vitam/ nisi fẹrẹ ie alius esset
magna psona p qua ẹspublica
⁊ vitiorũ ꝓpulsatẹ nẹtu su
stitarẹt/ p cui sustentacõẹ ipm
⁊ suos laudabiẹ mori exponẹt
/qr bonũ quẹ est psẹndũ bono
ꝓpo/ Ad'oo dẹ nẹtẹrẹ sine quo
vita no pt quemẹt ẹsistẹ sed
gdẹtoꝝ ⁊ strictẹ psone ꝓpẹ ⁊ aoꝝ
quaꝝ cura sibi mtibit/ ⁊ hoc
nẹtẹrẹ hz vna bona letitudẹ
pluribq enim subtrahẹ adhuc tm
remanẹt ut possit quemẹt vita